

Věra Herajtová – LDO – Dramaturgický plán a tvůrčí plán pro skupinu SURIKATY na školní rok - 2019/2020

ÚTERÝ (13:50-15:25 /15:35-16:20) = I. pololetí / V. Herajtová: PUTOVÁNÍ ZA HVĚZDOU (veršovaná hra)

II. pololetí / V. Herajtová: JARO V LESE – (veršovaná hra se zpěvy)

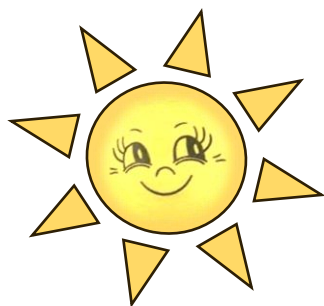
1) PUTOVÁNÍ ZA HVĚZDOU

P: 19. listopadu a 13. prosince 2019 a 10. ledna 2020

2) JARO V LESE

P: 12. června 2020

jmeno a ročník	I. pololetí	role	II. pololetí	role
L. BALOGHOVÁ (3/1)	PUTOVÁNÍ	Chromé Dítě	JARO V LESE	Sojka
D. BRABEC (2/1)	PUTOVÁNÍ	Baltazar	JARO V LESE	Kohoutek
S. V. KALILOVÁ (2/1)	PUTOVÁNÍ	Ovečka	JARO V LESE	Veverka
S. KÁRSKÁ (2/1)	PUTOVÁNÍ	Ovečka	JARO V LESE	Motýlek
M. KUČAŘ (2/1)	PUTOVÁNÍ	Vojtíšek	JARO V LESE	Zajíček
M. LANZ (3/1)	PUTOVÁNÍ	Melichar	JARO V LESE	Pejsek
T. NOVÁK (3/1)	PUTOVÁNÍ	Kašpar	JARO V LESE	Medvídek
L. MARKOVÁ (2/1)	PUTOVÁNÍ	Hluché dítě	JARO V LESE	Myška
V. ROWLAND (3/1)	PUTOVÁNÍ	Slepé dítě	JARO V LESE	Sojka

Jaro v lese

Věra Herajtová
JARO V LESE

Osoby a obsazení:

MYŠKA / LAURA MARKOVÁ

SOJKA / LEA BALOGHOVÁ

MOTÝLEK / SAKURAKO KÁRSKÁ

LIŠKA / VICTORIA ROWLAND

VEVERKA / SOFIE VIKTORIE KALILOVÁ

ZAJÍČEK / MICHAEL KUCHAR

PEJSEK / MATOUŠ LANZ

MEDVÍDEK / TEODOR NOVÁK

KOHOUTEK / DANIEL BRABEC

JARO V LESE

I/1 – PROLOG

S prvními tóny děti otevřou oponu. Vidíme myšku uprostřed jak vyklepává peřinku. Hned začne zpívat a ostatní se přidávají podle textu, v lese nastane všeobecné hemžení a radost z jara propukne. Liška je nad tím poněkud povznesená...

HČ1 PŘIŠLO
JARO.ogg

HČ1: PŘIŠLO JARO (na nápěv: „Mámo táto v komoře je myš“)

Myška zpívá
do lidí, má
práci jarním
úklidem

(na palouku v lese začíná jaro... Myška vyleze ze své jamky, větrá, natřásá polštářky a zpívá; přiletí Motýlek a postupně se objeví všechna zvířátka...)

MYŠKA

Přiletí Sojka
a Motýlek

Přišlo jaro, zima už je pryč!
Sedlák seje obilí.
Z housenek jsou motýli.

SOJKA

Je to prima! **Vylezou všichni**

MYŠKA

To ví každá myš.

VŠICHNI

Všichni, kromě
Myšky se zastaví a
koukají na Motýlka

Modrá, bílá křídla donesla
– křehké víly motýlí.
Co na paloučku tančily...

SOJKA

Koukej – krása přišla do lesa!

MYŠKA

Čau!

**Sojka upozorní Myšku,
ta pozdraví výrazně!**

VŠICHNI

Je to víla! **Všichni na
Motýlka**

MOTÝLEK

Myško milá – měj se!

VŠICHNI

**Všichni
o kráse**

Vítejte v lese!

MOTÝLEK

Lehce

Jdu kam mě větřík
zanese...

MYŠKA, VEVERKA,
SOJKA a LIŠKA

O všech Motýlech

Modrá, bílá křídla
donesla...

MEDVÍDEK, KOHOUTEK,
ZAJÍČEK, PEJSEK

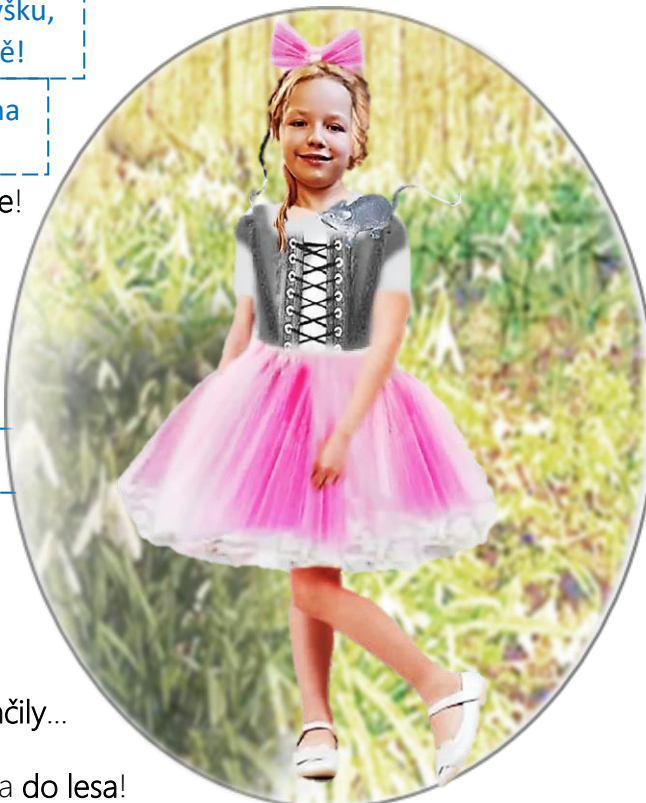
Křehké víly motýlí...
Co na paloučku tančily...

Kluci o Vílách

Koukej – krása přišla do lesa!

VŠICHNI

Motýlí planeta – barevná paleta... **Všichni nemusejí zpívat**

MYŠKA, LIŠKA,
a VEVERKA

Všichni si krásně zařadí, každý po svém

Je tu, jaro! To je nádhera!

MOTÝLEK

Já prolítnu se po lese.
Vánek mně křídly zatřeše.

SOJKA

Do toho jdu s tebou
a pěkně zvesela.

(Motýlek i Sojka odlétají a přilétají...)

MEDVÍDEK

Brum, musím domů, volá mě máma.
Když nepřijdu včas k obědu,
vyžvaní to všem medvědům.
Moje máma, udělá dráma.

(Medvídkovi se domů vůbec nechce, pěkně si ten „mejdánek“ užívá)

LIŠKA

Navrátím se do svého sídla,
páč mě to tady s váma vůbec nebaví...

*(Liška pyšně – převznešeně – odchází
ke své krásné chaloupce z ledu)*

PEJSEK

Já vyběhnu si z lesa na kopec.

VEVERKA

Jde do pařezu,
který je vepředu

Jdu ke svému pařezu,
ještě si do něj zalezu.

(Veverka odskotačí)

ZAJÍČEK

Zajíček dá Pejskovi
babu, honí se a
zmizí, na scéně je
Kohoutek, Myška,
Liška, Veverka...
Kohoutek do lidí...

Dej bacha pejsku,
chodí sem myslivec.

*(Zajíček s Pejskem
se honí, nakonec
oba utečou, zmizí
na chvilku v lese)*

KOHOUTEK

Po odchodu
Kohoutka – roztaje
ledové království a
Liška zakňučí až
zavýje a zhroutí se
– přiletí Motýlek

Já potloukat se
budu po lese.
Hledám poklad rodinný,
vejce od tety Sabiny.
Pochop – vejce v lese se
snadno zanesou...

*(Kohoutek taky odkráčí a hledá... Myška zůstane, zase natřásá
Polštářky; Motýlek se vrátí, chvilku po něm přiletí i Sojka)*

I/2 – PALÁC Z LEDU

- MOTÝLEK   Myško, slyšelas o Lišce?
                            Její ledové království sluníčko rozpustilo.
-
- SOJKA   Je tu, jaro! To je nádhera!
- MYŠKA   Sojko! Musíš tolik křičet... Vždyť mi probudíš děti!
- (Myška zaleze do díry, ale občas vykukuje, je zvědavá)*
- SOJKA   Mám takovou radost! Sluníčko svítí! ... Potkala jsem Lišku, má pěknou vzteklinu.
- MYŠKA   To není vzteklina, Sojko!
- SOJKA   Je protivná, nechápu proč. Je jaro...
- MOTÝLEK   Liška přišla o svoje sídlo.
                            V zimě si postavila palác z ledu.
                            A teď nemá kde bydlet.
                            Její království roztálo.
                            Zbyla z něj jen mokrá louže.
- SOJKA   Před sluníčkem nikdo neuteče.
- MYŠKA   Já jo, zalezu domů – do teplíčka. Jarní sluníčko možná ledy rozpouští,
                            ale moc nezahřeje, ještě je pěkně zubaté...
-

I/3 – LIŠKA a VEVERKA

*(Motýlek poodletí, příběhne Liška, je bezradná a taky pěkně zmrzlá.
Sojka poletuje kolem ní a provokuje ji. zvědavá Myška vykukuje z nory.)*

-
- LIŠKA   Co teď? Co mám dělat? Co mám dělat? ...
- MYŠKA   Liška je vychytralá, ale žádná moudrost v tom není, jen skrytá faleš.
- LIŠKA   Ta Veverka se má! Bydlí si ve starém dutém pařezu, vystlaném teplým listím...
- SOJKA   *(skočí jí do řeči)* Veverka je moc šikovná, v domečku má teploučko po celý rok.
                            A co ty, Liško? *(dráždí ji, vždycky před Liščinou zlobou odlétne)* Kam ti uteklo
                            tvoje ledové království?

LIŠKA Ty Sojko jedna, nedráždi mě! (*unavená Liška to nakonec vzdá, je zdrcená...*)

SOJKA Určitě vymýšlí zase nějakou lumpárnu, raději se schovám do křoví...
(*Sojka zaleze do křoví, příběhne k ní Myška; Liška se plíží se k Veverčině domku*)

LIŠKA Veverko, čiperko, **kamarádko moje**,
otevři světničku, **pusť mě do pokoje!**

HČ2 VZDÁLENÉ
SESTŘENICE.ogg

VEVERKA Nepustím tě Liško, já ti **nevěřím**.
Zajíčka prý sežrala jsi **k večeři**.

HČ2: VZDÁLENÉ SESTŘENICE (nápěv: „Vyletěla holubička ze skály“)

LIŠKA Tak už je ti jasné **snad**,
že nemám **hlad**,
nemám **hlad**.
Chci se jenom **ohřát**,
je tu hrozný **chlad**.
Myslíš **snad**,
že chci i tebe **posnídat?**

VEVERKA **Liško!**
Na rozdíl od tebe, jím oříšky a **šišky**...
Mršiny nežeru, bolelo by mě **bříško**.
Takže: co je mi vlastně do **Lišky!**

LIŠKA Seš vegetariánka, no, a!

Obě dvě máme rezavé **kožíšky**,
kožíšky.
Stejně jako ty mám ráda **oříšky**.
Všichni jenom pomlouvají
– **nás Lišky**.
Podobné si spolu jsme, **převelice**,
velice.
Co jestli jsme vzdálené **sestřenice!**

VEVERKA Co jestli jsme vzdálené **sestřenice?**

Na tom, co tu říkáš, možná **něco je, něco je...**

LIŠKA Je mi zima, už **mě pusť do pokoje**,
na chvíličku jen, **kamarádko moje**.

(Veverka pustí lišku dovnitř, Liška vystrnadí veverku z domečku, Sojka s Myškou vylezou ze křoví, přilétne k nim i Motýlek)

SOJKA Vyhнала jí z vlastní chaloupky! Vyhнала jí z vlastní chaloupky!

MOTÝLEK Takhle to nechat **nemůžeme!**

MYŠKA My ale na lišku nestačíme.

MOTÝLEK Obletíme les a všude to **vyžvaníme.**

(Motýlek odletí, Liška si lebedí ve Veverčině pelišku, našla zásoby lískových oříšků, co zbyly Veverce po zimě a s chutí se do nich pustila)

SOJKA Sejde se nás víc a Lišku z chaloupky **vyženeme...**

(po pěšině si vesele vykračuje šťastný Zajíček)

MYŠKA Hele, zajíc!

I/5 ZAJÍČEK a VEVERKA

HČ3: SVÝ ZAJDĚ BUDU SKLÁDAT BÁSNĚ

ZAJÍČEK Na jaře se lesem krásně,
projdu sám,
kdo ví kam...
Svý Zajdě budu skládat básně,
srdce mám
pro maminku otevřené dokořán...

Moje milá za mnou přijde do zelí,
to se ví.

Natrháme spolu čerstvé lupení,
aby bylo pro děti dost krmení...

(Zajíček si všimne Sojky a Myšky, pak i Veverky)

ZAJÍČEK Proč bulíš?

VEVERKA Měla jsem chaloupku, pěknou dřevěnou,
tady na palouku
a liška ledovou,
tam, co je ta skála...

ZAJÍČEK Nebul, Veveričko?

VEVERKA Vylezlo sluníčko,
ta její roztála ...
Já jsem ji přijala,
aby se zahřála.
Ona mě, Čiperku,
z domova vyhnala!
Je mi zima venku...

ZAJÍČEK Čiperko nebul, já ji
z té tvé chaloupky vyženu.

VEVERKA Nevyženeš, to se ti nepodaří.

ZAJÍČEK Ale vyženu, uvidíš!

Dupy, dupy, dupy!
už tu jsem,
běž, liško z chalupy
honem ven!

LIŠKA Jen se tu otočím,
na tebe vyskočím,
a pak ti dám!
Na kousky tě,
Ušáku střelenej, na kousky tě
roztrhám!

(Zajíček se poleká, uteče spolu s ostatními zvířátky do křoví, Liška se chechtá)

ZAJÍČEK Přece nejsem střelenej, vždyť jsem tomu pytlákovi utek... Anebo ne?

MOTÝLEK, SOJKA
a MYŠKA, Ne, nejsi střelenej...

SOJKA Schovej se, jde sem pes.

MYŠKA Neboj, má pěknou jarní náladičku.

ZAJÍČEK Toho znám, ten mi hlavu neukousne.

(Pejsek si hopká a si u toho prozpěvuje, za ním letí Motýlek, všichni se přidají, i Veverka, a vesele hopsají, po písničce se Veverka opět srdceryvně rozpláče)

HČ4 ZABĚHNUTÝ
PEJSEK.ogg

I/6 PEJSEK a VEVERKA

HČ3: ZABĚHNUTÝ PEJSEK (na nápěv „Skákal pes“)

PEJSEK Vyběhnu na kopec,
na zelenou louku
Udělám kozelec,
v lese na palouku.

MOTÝLEK, ZAJÍČEK
SOJKA a MYŠKA Pejsku náš,
co děláš,
žes tak vesel stále?

PEJSEK Řek bych vám,
nevím sám...

MOTÝLEK, ZAJÍČEK
SOJKA a MYŠKA Hop! A skákal dále...

(Pejsek si všimne, že Veverka pláče, Liška se pěkně nabaštila a teď spokojeně odpočívá, natáhla se na gauč a čte noviny, spíš u toho tak trochu pochrupuje...)

PEJSEK Haf, haf, proč brečíš, Veverko?

VEVERKA Měla jsem chaloupku,
pěknou dřevěnou,
tady na palouku
a liška ledovou,
tam, co je ta skála...

PEJSEK To se mi doneslo...

VEVERKA Sluníčko vylezlo,
ta její roztála ...
Já jsem ji přijala,
aby se zahřála.
Ona mě, Čiperku,
z domova vyhnala!
Je mi zima venku...

PEJSEK Nebreč, Veverko,
nebreč, čiperko,
já ji z tvé chaloupky
vystřnadím.

VEVERKA To se ti nepodaří.

PEJSEK Ale jo, uvidíš!
Vrrr! Haf! Haf!
zlá liško, slyš:
známý Boxér jsem
– i za horama!
Vyboxuju tě ven,
Když nevylezeš sama.

(Liška volá z chaloupky)

LIŠKA Jen se tu otočím,
na tebe vyskočím,
a pak ti dám!
Na kousky tě,
ty pudle přavej, na kousky tě
roztrhám!

(Pejsek se lekne a uteče spolu se Zajíčkem, Sojkou, Myškou, Veverkou, Motýlkem do křoví, brebentí spolu a trošku Veverku i pomlouvají, aby si ulevily, a schovali za to svou vlastní zbabělost, Veverka pláče, Liška se naparuje v jejím vyhřátém domečku)

PEJSEK Já přece nejsem pudl... Anebo jo?

MOTÝLEK, ZAJÍČEK

SOJKA a MYŠKA Nejsi pudl.

SOJKA To je taky nápad, udělat si
hnízdo dole v pařezu.

MYŠKA Ano, to je divný nápad, mít noru
pěkně pod zemí, to je jistota.

ZAJÍČEK Máš pravdu, v podzemí je to nejlepší.

MOTÝLEK Nebo si celý den jen tak poletovat pod širákem.

SOJKA Nahoře ve větvích je to bezpečnější.
Vloni tam Veverka taky bydlela.
– U nás v dubovém domě ve druhém patře.

(Na palouček přitančí Medvídek)

PEJSEK Dobrá je bouda.

I/5 MEDVÍDEK a VEVERKA

MYŠKA Schovejte se, valí se sem medvěd.

PEJSEK Vždyť je to ještě štěně.

MOTÝLEK Je to mládě... je to **neboj!**

ZAJÍČEK Medvídek.

SOJKA Malej Méďa, toho znám!

(Medvídek s chutí zpívá a tancuje, všechna zvířátka se přidají, i Kohoutek, který hledá v lese zlaté vejce, i Veverka s Liškou se radují a pěkně zvesela řádí, na chvíli zapomenou na své starosti, po písničce Liška hupne do pařezu)

Č4: NEPOSLUŠNÝ MÉĎA (na nápěv: „Medvědi nevědí“)

HČ5 NEPOSLUŠNÝ
MÉĎA.ogg

MEDVÍDEK Mamince medvědí,
utekl jsem od snídaně.
Táta už to jistě ví,
počítají si někde na mě.

Schovám se ve křoví
tam vybafnu na luftáky.
O Pražácích kdekdo ví,
že věří i na vlkodlaky.

Moje máma
mě hned zrána
chytit nemůže...

VŠICHNI Va-va-duva-duva-du...

MEDVÍDEK Ani v poledne...

VŠICHNI Va-va-duva-duva-du...
Mládě nezbedné!

MEDVÍDEK Va-va-duva-duva-du...

VŠICHNI Méďa si tu svou lumpárnu pěkně užije.
– A vypije!

- MEDVÍDEK Večer mně táta a máma **taky**,
asi **vynadaj**...
- VŠICHNI Určitě o něj má velký **strachy**,
páč ho **rádi maj**.
- MEDVÍDEK Máma furt **bručela**,
tak utekl jsem **za lufťáky**.
Táta už **to jistě ví**,
strejda Vašek – ten **to ví taky**.
- VŠICHNI Až houbařům ve křoví
malý Grizzly **ukáže se**.
- MEDVÍDEK Výletníci **bláhoví**
rozutíkají se
po lese.
- VŠICHNI Na pěšině po nich zbydou **drahý mobily**...
Va-va-duva-duva-du...
- MEDVÍDEK A klíče od vily...
- VŠICHNI Va-va-duva-duva-du...
- MEDVÍDEK I od chalupy...
- VŠICHNI Va-va-duva-duva-du...
V bazaru je Méďa **vymění za valuty**.
– **To na tuty!**
- MEDVÍDEK Za ně si koupím **maliny, med**,
a **v láhvi kofolu**...
- VŠICHNI Méďa se s námi **rozdělí hned**
a **zblajznem to spolu**.

Mamince **medvědí**,
utekl ten **neposeda**.
- MEDVÍDEK Možné je, že už **to ví**,
i vrtošivá **teta Běta**.
- VŠICHNI Až v houštině **z recese**
malý Grizzly **ukáže se**.
- MEDVÍDEK **Žabaři – houbaři**
rozutíkají se po lese.

MEDVÍDEK *(Medvídek z legrace hrozivě zařve)* Uvááá!

(Pejsek, Zajíček, Motýlek, Myška i Sojka utečou do křoví, Liška zpátky do Veverčina pařezu, Veverka se vzpamatuje ze své radosti a začne srdceryvně plakat, Medvídek se směje tomu, jak se polekali, vtom si všimne smutné Veverky)

MEDVÍDEK Proč pláčeš, Veverko? Nechtěl jsem tě polekat...

VEVERKA Měla jsem chaloupku,
pěknou dřevěnou,
a liška ledovou...
Ta její roztála,
já jsem ji přijala,
aby se zahřála,
ona mě, Čiperku,
z domova vyhnala!

MEDVÍDEK Neplač, Veverko. Já ji z tvé chaloupky vyženu.

VEVERKA Nevyženeš, to se ti nepodaří. Zajíček ji vyháněl, a nevyhnal.
Pejsek ji vyháněl, a nevyhnal. Ty ji, Medvídku, taky asi nevyženeš.

MEDVÍDEK Vyženu, uvidíš, já ji vyženu!

Brum, brum, **brum**,
už tu jsem,
Opust' **dům**,
poklusem!
Běž zlá liško
honem ven!

(Liška volá z chaloupky strašidelným hlasem)

LIŠKA Jen se tu otočím,
na tebe vyskočím,
– pak ti dám!
Na kousky tě,
ty méďo plyšovej,
na kousky tě
roztrhám!

(Medvěd se poleká a uteče za ostatními zvířátky)

MEDVÍDEK No, no, jen se moc nevytahuj. Já přece nejsem plyšovej... Anebo jsem plyšovej?

(zvířátka Méďu utěšují, aby opět nabral sebedůvěru)

(Veverka zůstane sama, jde kolem Kohoutek a prozpěvuje si)

MOTÝLEK, PEJSEK,
ZAJÍČEK, MYŠKA, Nejsi .

I/7 KOHOUTEK a VEVERKA

HČ5: KOHOUTEK KROPENATÝ (na nápěv „Pec nám spadla“)

KOHOUTEK

Já, Kohoutek **kropenatý**
vydal jsem se **do světa**,
abych našel **vejce zlatý**,
co ztratila **prateta**.

Včera byla **na výstavě**
ve vedlejší **vesnici**.
Dostala tam **dvě medajle**
za nejlepší **nosnici**.

Vrátila se **na dvoreček**,
byla celá **divoká**.
Povídal mi **můj prastrýček**,
že už ani **nekvoká**.

Z velké slávy **ochraptěla**.
zhroutila se **do křesla**,
protože si **nevzpomněla**
kam to vejce **zanesla**...

-----

*(Kohoutek si všimne Veverky,
ta se jako na povel rozpláče)*

KOHOUTEK Proč pláčeš, Veverko?

VEVERKA Měla jsem **chaloupku**,
pěknou **dřevěnou**,
a liška **ledovou**...
Ta její **roztála**,
já jsem ji **přijala**,
aby se **zahřála**,
ona **mě, Čiperku**,
z domova **vyhnala!**

KOHOUTEK Neplač, Veverko, já ji z tvé chaloupky vyženu.

VEVERKA Pejsek ji vyháněl, nevyhnal, Medvídek ji vyháněl, nevyhnal.
A ty ji, Kohoutku, taky určitě nevyženeš.

HČ6 KOHOUTEK
KROPENATÝ.ogg

KOHOUTEK Vyženu, uvidíš!
Kykyryký! Kykyryký!

LIŠKA Kdo to tu zase huláká?

KOHOUTEK Kykyryký! Kykyryký!
Jsem chrabrý rytíř **převeliký!**
Na nohách **ostruhy**,
na hlavě **chochol** mám.

*(Veverka přestane plakat,
zvířátka vylezou ze křoví
a shromáždí se kolem Kohoutka)*

Z nebeské **báně**
byl jsem k vám **přivolán**.
Celý **jsem v brnění**,
v ruce mám **ostrý meč**
– **leč...**
Přispěchal jsem snad **marně?**
Ta Kmotra **uvnitř není?**

+ VEVERKA, MYŠKA, MOTÝLEK,
PEJSEK, ZAJÍČEK, MEDVÍDEK,
a SOJKA Je tam, rytíři, **je tam**, je...

KOHOUTEK Kmotro liško, **rychle ven!**
Jsem velice **rozezlen!**
Petlici **přeseknu**,
hlavu ti **useknu!**
Kykyryký! Kykyryký!

+ VEVERKA, MYŠKA, MOTÝLEK,
PEJSEK, ZAJÍČEK, MEDVÍDEK,
a SOJKA Ten chrabrý rytíř je **převeliký!**

LIŠKA Počkej, rytíři, **zůstaň tam**.
Už si sukni **oblékám!**

KOHOUTEK Kykyryký! Kykyryký!
Kmotro Liško, **rychle ven!**
Velice jsem **rozezlen!**
Mečem seknu, sem a **tam**,
na kusy tě **rozsekám!**
Jsem rytíř chrabrý!
Kykyryký!

+ VEVERKA, MYŠKA, MOTÝLEK,
PEJSEK, ZAJÍČEK, MEDVÍDEK,
a SOJKA Ten chrabrý rytíř **Kykyryký!**
Je jako medvěd **převeliký.**

LIŠKA Počkej, rytíři, **zůstaň tam!**
Už si kožich **oblékám...**

KOHOUTEK Vyběhni, z **chalupy**, nedělej **drahoty!**
Meč přibrousím **na kameni**,
rozsekám tě **v okamžení!**
Dřív, než přijde **kuropění!**

(vyděšená Liška vyběhne a utíká do křoví, všechna zvířátka se jí smějí)

+ VEVERKA, MYŠKA, MOTÝLEK,
PEJSEK, ZAJÍČEK, MEDVÍDEK,
a SOJKA Kohoutek Lišku **zahnal!**
Ten se ničeho **nebál!**

(Liška pochopí, že si z ní kohoutek vystřelil, zastydí se a plíží se k nim zpátky)

HČ6: FINÁLE (na nápěv: „Pec nám spadla“)

KOHOUTEK Kmotro Liško **směj se taky**,
Najdi si svůj **vlastní byt**.
Sbalil si ty své **saky paky**
a hned nám **tu bude líp!**

+ VEVERKA, MOTÝLEK,
PEJSEK, ZAJÍČEK,
MEDVÍDEK, MYŠKA
a SOJKA Ty zvířátkům **ubližuješ**,
tak tě nemá **nikdo rád**.
Jenom se tu **naparuješ**,
nebudeme **se tě bát**.

LIŠKA Už to nikdy **neudělám...**
Chci si tady **s vámi hrát**.
Nechci zůstat **osamělá**,
Kohoutku buď **kamarád**.

VŠICHNI Dávno jsme si **odpustili**,
Kdo by chtěl žít **pod mrakem**.
I ty křehké **lesní víly**
Potřebují **slunný den!**

HČ7 FINÁLE.ogg

HČ8 PŘÍŠLO JARO
2.ogg